Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137151603248/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

»Degnen med Cardinalhatten maa være Forsanger!« udbrød een af Provindsialerne, i det han pegede paa en rødmusset Knøs.

»O, nu er vi ikke Degn længer!« sagde denne leende. »Ripper Du op, saa faaer Du ogsaa dit gamle Skolenavn: Røgsprutten!«

»Ja, men det er en deilig Historie!« sagde denne. »Ham kaldte vi Degnen, fordi hans Fader var Degn; det var nu ikke saa vittigt! men om Hatten var det meget godt; thi den lignede en Cardinalhat. Jeg fik mit Navn paa en lystigere Maade!«

»Han boede ved Siden af Skolen,« begyndte den Anden, »altid, naar vi havde Friqvarteer, kunde han smutte ind til Sit; saa tog han en Dag Munden fuld af Tobaksrøg, for at sætte os den lige i Ansigtet; men da han, med de opspilede Kinder, kom ind i Gangen, var Qvarteret ude og vi inde i Classen; Rector stod endnu i Døren, saa turde han ikke slippe Røgen, og vilde luske sig ind. »Hvad har han der i Munden!« spurgte Rector, men Philip kunde ikke svare, uden at Røgen maatte futte ud. »Naa, maaber han!« sagde Rector og gav ham en paa Siden af Hoveder, saa Røgen spruttede ud af Næse og Mund. Det saae deiligt ud! Rector selv blev saa fornøiet, at han slap for *Notabene!*«

»*Integer vitæ!*« faldt Forsangeren ind, og smukt harmonisk fulgte de andre Stemmer. En ung Kjøbenhavner viste derpaa sit dramatiske Talent, ved ganske skuffende at tale eftet Academiets Professorer, og gjengive disses Eiendommeligheder, dog paa en saa godmodig Maade, at det selv vilde have moret de Paagjældende. Nu fulgte Skaaler: »*vivant omnes hi et hæ!*«

»Den bedste Piges Skaal!« raabte dristigt een af de lystige Brødre.

»Den bedste Pige!« gjentog et Par af de Yngre og stødte Glas imod Glas, medens Blodet steg dem op i Hovedet over deres Kjækhed, thi de havde endnu aldrig tænkt paa et elsket Væsen, men det skulde nu være saa raskt. Rundsangen begyndte, hvori hver skulde nævne Fornavnet paa den Elskede, og vistnok greb hveranden et ud af Luften, men Enkelte udtalte ogsaa et med nogen Hjertebanken. Samtalen blev livligere; de forestaaende militaire Øvelser, den smukke Uniform, Optagelsen i Studenterforeningen, Fornøielserne der, Alt var af stor Interesse; men den kommende *philologicum* og *philosophicum*, ja om disse blev der ogsaa talt, der skulde man vise sig i Latinen.

»Hvad synes De!« sagde een af dem, »om vi skiftevis samledes een Gang om Ugen hos hinanden, og holdt Disputeerøvelse? Men der maa da ikke tales et dansk Ord. Det kan blive ypperligt!«